

UDENRIGSMINISTERIET

Den 19. december 1985

NOTAT

**Regeringskonferencen mellem EFs medlemslande:
Den Europæiske Fælles Akt***1. Generelt*

På Det europæiske Råds møde i Luxembourg den 2.-3. december 1985 opnåedes der bred enighed inden for de to forhandlingsområder om henholdsvis ændringer i Rom-traktaten og udarbejdelsen af en traktat om EPS-samarbejdet, som siden den 22. juli 1985 er blevet forhandlet inden for rammerne af Regeringskonferencen mellem EFs medlemslande.

Der er grund til at hæfte sig ved, at disse forhandlinger vedrørende henholdsvis EF og EPS er blevet ført ad to parallelle spor.

EF-traktatændringerne er drøftet inden for en særlig ad hoc gruppe, sammensat af EF-medlemslandenes faste repræsentanter i Bruxelles under ledelse af direktøren for det luxembourgske udenrigsministerium, Jean Dondelinger. Forhandlingerne om udarbejdelsen af en traktat vedrørende EPS-samarbejdet er forhandlet i Den politiske Komité, som er sammensat af de politiske direktører fra medlemslandenes udenrigsministerier. Denne adskillelse er ikke alene begrundet i forskellen mellem de to emnekredse, men skyldes først og fremmest, at de to samarbejdsformer hviler på hver sit grundlag.

EF-samarbejdet, der indeholder overstatslige elementer, er baseret på traktaterne vedrørende henholdsvis Det europæiske økonomiske Fællesskab, Det europæiske Kul- og Stålfællesskab samt EURATOM.

EPS-samarbejdet, der udgør et mellemstatsligt samarbejde om udenrigspolitiske spørgsmål, har hidtil været baseret på en række rapporter, nemlig Luxembourg-rapporten fra 1970, Københavns-rapporten fra 1973 samt London-rapporten fra 1981, som er blevet vedtaget af EF-medlemslandenes

regeringer. Det er disse EPS-regler, der nu kodificeres i en traktat om Det europæiske udenrigspolitiske Samarbejde.

Det er således klart, at EF- og EPS-samarbejdet er blevet holdt adskilt. Samtidig må det imidlertid bemærkes, at der, for så vidt angår medlemskab af henholdsvis EF og EPS, til stadighed har været krav om fuld parallelitet. Det fremgår af Københavns- og London-rapporten, at EF-medlemskab er en forudsætning for deltagelse i EPS-samarbejdet. Omvendt kan man ikke blive optaget i De europæiske Fællesskaber uden samtidig at deltage i Det europæiske politiske Samarbejde.

2. Sammenslutning og union

Som samlebegreb for de to samarbejdsformer har medlemslandene gennem årene anvendt begrebet »union«. I indledningen til Rom-traktaten hedder det, at medlemsstaterne er »besluttet på at skabe grundlag for en stadig snævrere *sammenslutning* mellem de europæiske folk«.

Det franske ord »union« blev således i den danske version af Rom-traktaten oversat til ordet »sammenslutning«. Regeringen har besluttet at vende tilbage til denne oprindelige oversættelse, idet unionsbegrebet på dansk, ikke mindst i lyset af Europa-Parlamentets udkast til traktat om europæisk union (Spinelli-rapporten), i løbet af det sidste års tid har fået visse negative overtoner, der har givet indtryk af yderligere suverænitetsafgivelse. Også den britiske delegation har sikret sig imod misforståelser ved i fællesakten, jfr. nedenfor, at oversætte ordet »union« med »unity«.